

עודכן ב- 29/09/2005 11:13

סיפורי גיקים

צביקה נטר ויובל טל הציעו ידית בלתי נראית למגירה, נמרוד להבי רצה להפוך מצלמה חד פעמית לרב פעמית וגיל רימון תיכנן מכונה שתיצור דיאלוג בין סקסופוניסטית למחבתות. כנס "גיק-קון" הראשון איפשר לחנוני-הטכנולוגיה להשתולל יחד

מאת [שחר סמוחה](#)

רק בגלל הרוח לא יצאה בשורה בינלאומית מכנס "גיק-קון" (GeekCon - כנס החנונים, בתרגום חופשי) שהתקיים במשך 28 שעות רצופות בסוף השבוע. מוטיווציה למצוא את התשובה לשאלה המטרידה "מהי הזווית האופטימלית להטסת מטוסי נייר" לא חסרה, וגם אמצעים לפיצוח החידה היו בשפע. יוזמי הניסוי, אדם דונסקי ואורן בן קיקי, קיפלו מטוסי נייר, הציבו לוח צבעוני מאחורי מסלול הטיסה על אחד משבילי מלון הכנסים בקיבוץ שפיים והכינו מצלמת די-וי שתצלם את ההתקדמות האווירית ותעביר את הנתונים שיתקבלו באמצעותה לטיפול של תוכנה שהם כתבו לצורך העניין.

לרוע המזל, כשהגיע רגע האמת, לאחר שעות רבות של עבודה קדחתנית, טורפד הניסוי על ידי רוח עזה מדי שנשבה. היוזמים אמנם התאכזבו, אבל בכל זאת זכו לתשואות משאר הגיקים שליוו את תהליך הפיתוח המזורז. גם ללא תשובה חד-משמעית שהיתה אולי משנה לתמיד את דרך אחיזתם של מטוסי נייר, הפרויקט ללא ספק עמד במטרה העיקרית של הכנס - "לחשוב מחוץ לקופסה".

הקרביים של המוצר

100 אנשים בלבד - מקבץ אקלקטי של מיליונרים, מתכנתים, מנתחי מערכות, מומחי רובוטיקה, אמנים, מוסיקאים, כותבים ואנשים "שפשוט חייבים לפרק כל דבר שהם נתקלים בו כדי להבין כיצד הוא עובד", כדברי אחד המארגנים, אילן גרייצר - הוזמנו לאירוע, שהתקיים השנה בפעם הראשונה ואמור להיחפך למסורת שנתית. "לא הזמנו אף בן אדם שמישהו מחמשת המארגנים לא מכיר. יצרנו רשת חברתית קפדנית. גם אנשים שלא הכרתי קודם לכן והשמות שלהם עלו בכל מיני מעגלים, דיברתי אתם לפני כן כדי לוודא שהם מתאימים", אומר גרייצר.

"רוח הכנס, או הקייטנה כמו שאנחנו מעדיפים לקרוא לאירוע הזה, היא 'האקינג לסגנון החיים הדיגיטלי'. הכוונה היא להביא למקום אחד אנשים יצירתיים שמתעסקים כל הזמן בשינוי של עצמם ושל הסביבה, לתת להם את כל התנאים שהם צריכים ולאפשר להם לממש פרויקטים מעניינים. ברוב כנסי הטכנולוגיה אפשר לראות רק מוצר מוגמר ומצגת פאואר-פוינט אבל לא את הקרביים של המוצר. ביגיק-קון' הרעיון הוא לבוא עם רעיון ולנסות לממש אותו במקום. אותי תהליך העשייה הרבה יותר מעניין מהמוצר".

מה שדחף את גרייצר לתכנן ולהפיק את "גיק-קון" הוא הוואקום שהרגישו הוא וגיקים טכנולוגיים מובילים אחרים בישראל לאחר שהשתתפו בסוף מארס השנה ב"כנרנט", כנס בעל מאפיינים דומים שהתקיים במשך שלושה ימים במכללת אוהלו שעל שפת הכנרת. יוזם "כנרנט", יוסי ורדי ("אבא של מיראביליס"), החליט לייבא לישראל רעיון שגורו הטכנולוגיה טים אוריילי הגה וביצע לפני שלוש שנים בארצות הברית, בכנס Foo Camp: הזמן את האליטה הטכנולוגית והיצירתית המקומית למחנה סגור ומבודד למשך כמה ימים, תן להם טבע, אוכל, אינטרנט מהיר ואווירה רגועה - והם כבר יעצבו את סדר היום שלהם ויסעירו את מוחותיהם כדי להגיע ביחד לתובנות מעניינות ולפיתוחים פורצי דרך.

שני כנסי כנרנט הצליחו מעל המצופה, אבל חלק ממשתתפיהם, וגרייצר ביניהם, החליטו שהמתנה של שנה שלמה עד לכנס הבא תהיה קשה מדי, ובברכת ורדי יזמו את גיק-קון.

חיבור לשורשים

ביום חמישי בערב, לאחר התכנסות וארוחת ערב קלה, התאספו הגיקים כדי להציג זה לזה את רשימת הפרויקטים לביצוע. באווירה קלילה ומאוד לא רשמית, הם עלו לבמה והסבירו בכמה מלים את הרעיונות.

אלעד ברקו, דוקטורנט בפקולטה למדעי המחשב בטכניון, הבטיח להציג מחקר שיחשוף את פגיעותה של רשת ה-GSM הסלולרית לפריצה ואיים להדגים כיצד אפשר לגנוב שיחות או לצותת להן "אם למישהו יש במקרה מקלט ביטסטרים שהוא יכול להשאל לנו"; צביקה נטר ויובל טל, אנשי תוכנה, תיארו כיצד יחברו לוח מחוונים ישן של "ניידת משטרה מדגם ניסאן" למחשב כדי להפוך את חוויית הנהיגה במשחקי נהיגה ממוחשבים לריאליסטית יותר, ו"אם יהיה זמן אז גם ננסה לבנות ידית בלתי נראית שתפתח מגירה. יש לנו כל מה שצריך, אבל אם מישהו יוכל לארגן לנו מגירה, נורא נשמח".

יריב נחשון, יזם מקוון, ושרון כרמל, סטארט-אפיסט, הציעו למשתתפים להשתתף בסדנת Pimp My PC, שבה יעברו מחשבים סטנדרטיים בצבע בז' מתיחת פנים שתהפוך אותם ליצורים צבעוניים שיפצו מתוכם אור ניאון תכלכל. כרמל, שלדבריו "גדל בראשון לציון והתפתח באריאל", הדגיש שבאמצעות הענקת המראה הסרסורי למחשבים הוא יתחבר טוב יותר לשורשי (שם הפרויקט נלקח מהתוכנית Pimp My Ride ברשת אם-טי-וי, שבה מכוניות רגילות נהפכות למפלצות מוטוריות מרובות אבזרים מיותרים);

רשימת הרעיונות והסדנאות הלכה והתארכה. שחר טל התעתד להעביר סדנה לתכנות אינטליגנציה מלאכותית של לוחמים וירטואליים במשחק מחשב. נמרוד להבי הבטיח לאתגר את עצמו בפריצה לקרבי מצלמות דיגיטליות חד פעמיות כדי להפוך אותן לרב פעמיות; אלכס וויטלי סירוטה שפיתחו את "FoxyTunes" - תוסף לדפדפן הפיירפוקס שמאפשר שליטה בכמה נגיני מדיה והורד עד כה על ידי 1.5 מיליון גולשים - התעתדו להסביר מדוע דפדפן הקוד הפתוח אידיאלי להאקינג; גיל רימון התכוון לבנות מכונה שתיצור דיאלוג בין סקסופוניסטית למחבתות, ומיכל רינות ומיכל רוטשילד אמרו רק שהן מתכוונות לבנות נדנדה מיוחדת ש"עשויה להיות בעייתית מאוד מבחינה ביטוחית ולכן תצטרכו לעלות עליה רק באחריותכם".

בין לבין הועלו רעיונות לפרויקטים כמו יצירת אלגוריתם שייצור סיסמאות מגניבות להדפסה על חולצות ובניית מכונת מוסיקה שמשמיעה שירים גרועים ומפסיקה את הטרור המוסיקלי רק כשמשלמים לה. חנן כהן, מהאתר "לא רלוונטי" העוסק בבירור אגדות אורבניות מקוונות, הזהיר את המשתתפים שהוא יעבור ביניהם בכל שעות הכנס ויאסוף מהם במצלמת הווידאו שלו "סיפורי גיקים". ומשום מקום צצה פתאום פעילות נוספת: סדנת הליכה על חבל שנמתח בין שני עצים על המדשאה.

מיד לאחר הצגת הרעיונות והכוונות, התפזרו הגיקים למדשאה ולכמה חדרים והחלו בעבודה. בסדנה שהעביר אריאל שמיר מהמרכז הבין-תחומי בהרצליה הודגמה תוכנה שהופכת סצינות משחק לסטריפים של קומיקס תוך כדי הקפדה על בניית נראטיב ויצירת דרמה. בינתיים במסדרון עמלו צביקה נטר ויובל טל על חיבור לוח המחוונים הישן אל המחשב הנייד שלהם. הגיקים שהתגודדו סביב השניים שאלו שאלות ועצו עצות שכללו הרבה יותר צירופי אותיות באנגלית מעברית מדוברת, ומשפטים כמו "הפכתי את המיקרוקונטרולר לאקסטנשן של הפי-סי כי החוט פארלל לא נתן פולס" התקבלו על ידי כולם בהנהון של שותפים לסוד. גיקים בני 30 ומשהו אולי כבר לא מנוודים בחברה כפי שהיו בילדותם, אבל העובדה שאנשים סביבם מבינים על מה הם מדברים בהחלט מרגשת אותם.

המעגליות של הצחוק

לקראת אחת בלילה, במדשאה, הרעיון של מיכל רוטשילד ומיכל רינות קרם עור וחוטם. השתיים, אמנית וידיאו ופסיכולוגית קוגניטיבית, בנו נדנדה שלחלק התחתון של המושב שלה חוברו שני רמקולים. הנדנדה נקשרה בשני חבלים ארוכים לענף עבה של עץ ובנקודת החיבור הוצב מד תאוצה ששימש כמד זווית. מיד לאחר שמתנדב (ללא ביטוח) עולה על הנדנדה, מתחילים לבקוע קולות גיחוך עזים מהרמקולים שמתחת לישבנו, ואלו מתגברים ונהפכים לצחוק פרוע ככל שזווית הנדנוד גדלה.

"ישבנו ואכלנו קלמארי לפני שבועיים וחשבנו על רעיון שאנחנו יכולות לעשות בכנס והחלטנו שמה שבא לנו לעשות זה לבדוק את מקורות הצחוק", מסבירה רוטשילד. "מה שעניין אותנו זה המעגליות של הצחוק. אמרנו לעצמנו שיהיה מעניין לבנות נדנדה שמי שיושב עליה מצחיק אותה בעצם המגע שלו ואז לראות אם הצחוק של הנדנדה עובר אל מי שיושב עליה".

לאחר שעשו אודישנים לשישה מתנדבים שהתבקשו לצחוק בחמש רמות שונות של עוצמה - מגיחוך לצחוק מתגלגל - הוקלט הצחוק שנבחר וסונכרן עם התוכנה שחברה אל מד התאוצה.

הניסוי הראשון של הפרויקט, שנהגה רק שבועיים קודם לכן, התקיים כמה שעות בלבד לפני שהוצג ב"גיק-קון". מיותר לומר שלא היה אחד שלא התגלגל מצחוק מיד לאחר שהחל להזיז את עצמו על הנדנדה.

יוסי ורדי, שלקראת שתיים בלילה עבר בין קבוצה לקבוצה ונראה נרגש מההמצאות שהחלו להתהוות במתחם, תיאר את הכנס כ"מקום שבו אפשר להפעיל את האונה הימנית של המוח, בעולם שהאונה השמאלית שלו הוחלפה באלגוריתמים ובתוכנות לייצור ולשרטוט אוטומטי. לא כל דבר בחיים צריך להיות חשוב", אומר ורדי, "הייתי יכול להיות עכשיו בכנס התקשורת בים המלח עם כל בכירי המשק והמי ומי, אבל אתה רואה איפה אני מעדיף להיות. דברים יכולים להיות מאתגרים ויפים ומשעשעים, ומה שאנחנו עושים פה זה לתת לחלק היצירתי של המוח, שאותו אי אפשר להמיר באלגוריתמים, להתפרע ולהפתיע וליצור דברים מעוררי התפעלות".

כל הזכויות שמורות, "הארץ" ©

סגור חלון